

De Werkgroep Educatief Beraad (WEB) is al jarenlang een samenwerkingsverband van onze bond van hervormde zondagsscholen, de HGJB en de Mannen- en Vrouwenbond. Daar spraken we recent over het onderwerp 'Gastvrijheid' met het oog op een artikel in de bladen van elke Bond. U leest nu het artikel gericht op het werk van de zondagsscholenbond.

Op een zondagavond komt er toerist het koor van de kerk binnenlopen. Tenminste zo ziet hij eruit. Wandelschoenen en een rugzak. Kordaat loopt hij de kerk. Hmmm, die zal zo wel weer de kerk uitgaan. Tijdens de dienst ben ik het zicht kwijt geraakt op deze onverwachte bezoeker. Echter bij het naar buiten gaan van de kerk, zag ik hem met de rugzak weer in het koor van de kerk staan. Hij had toch de hele kerkdienst meegemaakt. Ben toch wel benieuwd hoe hij de kerkdienst heeft ervaren. Ik loop naar hem toe en stel me aan hem voor. Ja, hij is lopend naar onze woonplaats gekomen en wil graag met mij om een bakje koffie te gaan drinken. Mijn vrouw is enigszins verrast als ik meldt dat ik een bezoeker heb meegenomen uit de kerk. Maar al snel is het ijs gebroken. Peter de bezoeker is op doorreis van Amsterdam naar Limburg. Onderweg zoekt hij gastvrijheid voor de nacht bij mensen die hij tegenkomt. Al snel raken we in een diepgaand gesprek over de preek, geloven en onze roeping als christen in de maatschappij. In de loop van de avond komt ook mijn dochter met haar vriend thuis. Enigszins verbaasd kijkt zij naar de bezoeker. Nog verbaasder is ze als ze hoort dat hij vanavond op zolder komt slapen. Zo'n vreemde vent is haar eerste reactie. En non-verbaal geeft zij het signaal wegwezen pa met deze vreemde snuiter. Pa glimlacht maar en vraagt of ze er even gezellig bij komt zitten. Kort vat ik het levensverhaal en de reis van Peter aan haar uit. Al snel is ook met haar het ijs gebroken en tot laat in de avond zijn we met elkaar in gesprek. Daarna is het bedtijd. Peter gaat naar zijn slaapplek op de zolder. De volgende morgen ontbijten we met elkaar en gaan naar de aubade van Koninginnedag. Enthousiast zingt hij het volkslied mee. Daarna nemen we afscheid. Peter vervolgt zijn route op weg naar Limburg. Waar zal hij deze avond slapen? Niemand weet het nog. Peter maakt er zich geen zorgen over. Er zijn voldoende mensen die het talent van gastvrijheid hebben ontvangen.

Aan dit waargebeurde verhaal moest ik denken toen ik het WEB thema gastvrijheid aan het voorbereiden was. Hoe gastvrij zijn onze gezinnen? Hoe gastvrij zijn onze kerken. Hoe gastvrij is onze zondagsschool. Mag iemand zo maar in onze vertrouwde omgeving binnen komen. In ons huis, onze kerk en onze klas?

In de Bijbel vinden we er ook een treffende geschiedenis over. De geschiedenis staat in Genesis 18 vers 1-8. Het is een warme dag. Abraham zit in de deur van zijn tent wat voor zich uit te kijken. De tent staat in de schaduw van een paar grote eikenbomen, daarom is het hier gelukkig niet zo warm. Plotseling ziet hij in de verte drie mannen aankomen. Hij kent ze niet. Toch loopt hij direct naar hen toe, hij buigt zich voorover en vraagt: 'Kom even uitrusten in de schaduw bij mijn tent. Dan kunt u wat eten en drinken voor u weer verder gaat.' Dat willen ze wel. Ze gaan zitten en Abraham krijgt het even heel druk. Tegen Sara zegt hij dat ze vlug een paar broden moet bakken en één van de knechten moet water halen om de voeten van de mannen te wassen. Zelf zoekt hij een mooi kalfje uit van de kudde. Een andere knecht moet het slachten en braden. Terwijl de mannen genieten van het eten en drinken staat Abraham bij hen om hen te bedienen. Wat fijn dat Abraham zo goed voor deze mannen zorgt. Waar hadden ze op deze warme dag anders even in de schaduw kunnen zitten en wat eten en drinken? Zullen wij ook proberen altijd vriendelijk en gastvrij te zijn? Ook als je iemand helemaal niet zo goed kent, kun je hem of haar best eens uitnodigen. Dat buitenlandse jongetje dat bij jou in de buurt woont bijvoorbeeld of dat meisje uit het asielzoekerscentrum. Uit Hebréeën 13 weten we dat Abraham de Heere op bezoek heeft gehad met twee engelen. Letterlijk lezen we daar in vers 2 vergeet de herbergzaamheid niet; want hierdoor hebben sommigen onwetend engelen geherbergd. Eén ding weet ik zeker. Als Abraham vanaf het begin had geweten dat de Heere het was die op bezoek kwam, had hij zeker net zo gehandeld als nu.

Wat betekent dat nu voor ons als leidinggevende in het zondagsschoolwerk?

Allereerst dat wij als leidinggevende voor de kinderen een voorbeeldfunctie hebben. Nodig u zelf ook andere kinderen uit voor de zondagsschool? Vindt u het mooi als kinderen andere kinderen

meenemen. Zien de kinderen bij u dan een gastvrije houding? Zien ze dat u het belangrijk vindt dat deze nieuwe kinderen van de Heere Jezus mogen horen? Zien ze dat u moeite wil doen om deze kinderen een gastvrij onthaal te geven? Merken ze dat u misschien wel moeite moet doen om in de taal van deze randkerkelijke kinderen te spreken over het woord van God? Gastvrij zijn kostte Abraham een maaltijd, maar het beste was hem nog niet goed genoeg. Snel ging hij alles voor zijn gasten in gereedheid brengen. Gastvrijheid is het beste wat je hebt ook aanbieden aan je naaste.

> Bespreek dit onderwerp eens op uw vergadering met alle leidinggevenden.

> Dit verhaal zou ook gebruikt kunnen worden als een thema aan het begin van het seizoen. Gekoppeld aan een werving voor nieuwe kinderen op de zondagsschool (zie onze website www.hervormdezondagsscholen.nl >materialen>werving)

Wat betekent dit voor onze zondagsschoolkinderen?

> Bespreek met de kinderen hoe zij omgaan met vriendjes en vriendinnetjes die niet van de kerk zijn.

Anne is al geruime tijd vriendin met Josina van de burens. Josina gaat niet naar de kerk. Regelmatig eten ze bij elkaar, Anne's moeder leest dan uit de kinderbijbel. Josina is heel geïnteresseerd en vraagt honderduit. Als Anne bij Josina eet krijgt ze ook van Josina's ouders de gelegenheid om voor het eten te bidden en te danken. Anne vond dat eerst redelijk lastig maar nu Josina en haar ouders weten dat zij voor het eten altijd bidt vindt ze het veel eenvoudiger. Regelmatig vraagt Josina nog hoe dat verhaal over de herder uit de kinderbijbel afgelopen is. Anne mag dan vertellen dat dit een gelijkenis is en dat de Herder de Heere Jezus is. Dat Hij op zoek is naar ons als schapen en dat Hij voor ons wil zorgen en onze zonden wil vergeven.

Om door te spreken zou je aan de kinderen kunnen vragen:

-Herken je deze situatie van Anne?

-Komen er bij jou wel eens kinderen mee-eten uit school? Zijn er verschillen met het verhaal van Anne. Of gaat het net zo bij jullie als bij Anne?

-Vindt je het lastig om gastvrij te zijn?

Gastvrijheid is een houding en een levensstijl

Bij gastvrijheid denken wij vaak aan: het bieden van een plek (aan tafel of in huis) aan anderen. Toch is gastvrijheid veel meer dan het openstellen van je huis of het aanbieden van een maaltijd. Het is een *houding*: in mijn alledaagse leven sta ik open voor de ander die God (ongevraagd) op mijn levensweg plaatst.

Gastvrijheid is je richten op de behoeften van anderen

Gastvrijheid werkt zonder aanzien des persoons. Ongeacht wie de ander is, of hij gelooft of niet: je wilt er voor hem zijn. Je ziet in elk mede-mens het beeld van God de Schepper. Daarom kijk je in de eerste plaats niet naar waarin je met de ander verschilt, maar wat je met de ander bind. Hij is een mens met dezelfde behoeften en dezelfde verlangens als jij. In een gastvrij leven ben je zelfs bereid om je eigen behoeften opzij te zetten in het belang van de ander.

Gastvrijheid is een kans om God te ontmoeten en te dienen

Wie mensen als gast ontvangt, loopt ook de kans om juist daarin God te ontmoeten. In Hebrëeën 13:2 staat dat je door gastvrij te zijn, onwetend engelen kunt

herbergen. En God komt ook in een gewone menselijke gedaante tot Abraham (Genesis 18). Dat maakt gastvrijheid spannend. Al ziet de ander er op het eerste oog misschien niet aantrekkelijk uit, je beseft dat iedere gast van God gegeven kan zijn.

2010 Schoonhoven
C.M. Codée